

„Poniższy tekst zawiera wierny zapis nauczania prezentowanego w wersji video przy uwzględnieniu podpisów, slajdów, grafiki oraz ilustracji użytych do prezentacji danego materiału. Z tego powodu zapisany tekst może czasem wydać się dziwny i niezgrabny. Dodatkowo mogą pojawić się błędy gramatyczne często niedopuszczalne w pracach literackich. Zachęcamy i zalecamy, by poniższy tekst nauczania był używany wraz z wersją video.”

=====

Prorok na wygnaniu. Część 11: Proroctwo 70 Tygodni (Daniel 9:24-27)

Witam ponownie w naszym studium Księgi Daniela. W ostatnim nauczaniu omówiliśmy Daniela 9. Daniel zastanawiał się tam, dlaczego odnowienie Izraela i Świątyni jeszcze nie nastąpiło. Daniel wniósł modlitwę skruchy i wyznania na rzecz Izraela. Bóg usłyszał jego modlitwę i odpowiedział, dając Danielowi wizję „70 tygodni”, wyjaśniając, jak to odnowienie się dokona.

W tym nauczaniu przyjrzymy się bliżej tej wizji, znajdującej się w Danielu 9:24-27. Dzisiejsze nauczanie będzie się różniło od pozostałych nauczania z tej serii, bo będziemy się bardzo uważnie przyglądać tym zaledwie kilku wersetom. Przez wiele stuleci badaczom biblijnym wersety te sprawiały ogromną trudność. Dla nas także były one wyzwaniem. W tym proroctwie mamy kilka znaczących szczegółów, które są trudne do wyjaśnienia. My skupimy się na dwóch możliwych interpretacjach tych szczegółów, co da nam dwie zupełnie różne linie czasu. Omówimy także możliwe wady każdej z tych interpretacji, przedstawimy kilka alternatyw, oraz wyjaśnimy, dlaczego przez tak długi czas ten fragment był tak trudny do zinterpretowania. Zaczniemy może od przeczytania tego proroctwa.

Daniel 9:24-27

Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono nad twoim ludem i twoim świętym miastem na zakończenie przestępstwa, na zgładzenie grzechów i na przebłaganie za nieprawość, na wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości, na opieczątowanie widzenia i proroctwa oraz na namaszczenie Najświętszego. Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy aż do Księcia Mesjasza będzie siedem tygodni i [przez] sześćdziesiąt dwa tygodnie zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych. A po tych sześćdziesięciu dwóch tygodniach zostanie zabity Mesjasz, lecz nie za siebie. A lud księcia, który przyjdzie, zniszczy miasto i świątynię i jego koniec nastąpi wśród powodzi; i do końca wojny są postanowione spustoszenia. Utrwali

przymierze z wieloma przez jeden tydzień. A w połowie tego tygodnia sprawi, że ustanie ofiara spalana i ofiara z pokarmów, a przez mnóstwo obrzydliwości uczyni spustoszenie aż do końca, i wyleje się to, co postanowione, na tego, który ma być spustoszony.

Proroctwo to wyzwała mnóstwo pytań. Ile to jest „70 tygodni”? Kim jest „książę mesjasz”? Kim jest „spustoszyiciel”? Te pytania oraz wiele innych, zostaną omówione w tym nauczaniu. Zanim przejdziemy do tych szczegółów, omówmy sobie kontekst związany z tym proroctwem.

Kontekst Wizji Daniela

Daniel 9 rozpoczyna się od rozmyślań Daniela nad tym, dlaczego Jerozolima jest wciąż spustoszona, skoro Babilon został zniszczony.

Daniel 9:1-2

W pierwszym roku Dariusza, syna Aswerusa, z rodu Medów, który był ustanowiony królem nad królestwem Chaldejczyków; W pierwszym roku jego królowania ja, Daniel, zrozumiałem dzięki księgom liczbę lat, o których doszło słowo Jahwe do proroka Jeremiasza, że miało się wypełnić spustoszenie Jerozolimy w siedemdziesiąt lat.

Jak wspomnieliśmy w ostatnim nauczaniu z tej serii, Jeremiasz prorokował, że po 70 latach Babilon, który podbił Jerozolimę, zostanie zniszczony, a lud Izraela powróci do Jerozolimy i odbuduje Świątynię. W tym miejscu Księgi Daniela pierwsza część proroctwa Jeremiasza wypełniła się. Jednak druga część nie. Babilon został podbity przez Persów, lecz Jerozolima wciąż leżała spustoszona. Od wersetów 3 do 9 Daniel zanosi modlitwę. W tej modlitwie Daniel błaga Boga o zmiłowanie nad Izraelem. Chce, by lud mógł wrócić, a Świątynia, by mogła być odbudowana, jak zapowiadał to Jeremiasz.

Daniel 9:19

Nie zwlekaj ze względu na siebie samego, mój Boże, bo twoje miasto i twój lud są nazwane twoim imieniem.

Troską Daniela było miasto Boga oraz lud Boga. Dlatego pierwsza część wizji Daniela odpowiada na troski Daniela.

Daniel 9:24

Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono nad twoim ludem i twoim świętym miastem...

Z kontekstu wiemy więc, że wizja dotyczy ludu Daniela oraz świętego miasta, czyli Izraela i Jerozolimy. Daniel martwił się, bo wciąż były spustoszone. A to prowadzi nas do kolejnego istotnego fragmentu kontekstu. Dlaczego Jerozolima była spustoszona? Dlaczego Świątynia była ruiną, a lud na wygnaniu? Powodem tego wszystkiego były grzechy ludu. To dlatego, w swojej modlitwie, Daniel wyznawał i prosił o przebaczenie ich grzechów.

Daniel 9:16-17

... niech się odwróci twoja zapalczywość i twój gniew od twojego miasta, Jerozolimy, od twojej świętej góry, bo z powodu naszych grzechów i nieprawości naszych ojców Jerozolima i twój lud stały się przedmiotem zniewagi wśród wszystkich, którzy są dokoła nas. ... rozjaśnij swe oblicze nad swoją spustoszoną świątynią.

Świątynia została spustoszona z powodu grzechów Izraela. Na początku wizji Bóg zapewnia

Daniela, że po 70 tygodniach grzechy te zostaną przebaczone, a Miejsce Najświętsze ponownie zostanie namaszczone. Innymi słowy, lud, miasto i Świątynia zostaną przywrócone.

Daniel 9:24

Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono nad twoim ludem i twoim świętym miastem na zakończenie przestępstwa, na zgładzenie grzechów i na przebłaganie za nieprawość, na wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości, na opieczątowanie widzenia i prorocstwa oraz na namaszczenie Najświętszego.

Daniel chce, by grzechy Izraela zostały przebaczone, aby mogli wrócić do ziemi i służyć Bogu w Jego Świątyni, jak miało to miejsce, gdy Daniel był dzieckiem. Jeremiasz prorokował, że te rzeczy się staną. Daniel jednak nie widział, by te prorocstwa się wypełniły. Wizja, jaką ma w rozdziale 9, zapewnia go, że te rzeczy wydarzą się na przestrzeni „70 tygodni”. Mają taki kontekst, dotyczący tej wizji. Zaczniemy wkopywać się w szczegóły tego prorocstwa.

70 Tygodni – Literalne czy Symboliczne?

Pierwszym pytaniem, jakie należałoby zadać, to: ile to jest 70 tygodni? Na kartach Biblii tydzień to z reguły okres 7 dni. Istnieje jednak sporo przypadków, w których tydzień stanowi okres 7 lat. Czytając to prorocstwo, mamy solidne podstawy, by zakładać, iż chodzi tu o okresy 7 lat, a nie 7 dni. Gdy zastanowimy się nad wydarzeniami opisanymi w tej wizji, to wydaje się, że nie mogą spełnić się one w okresie 70 tygodni dni. W wizji tej Jerozolima i Świątynia zostają odbudowane. Potem następuje wojna, miasto i Świątynia są zniszczone. Na koniec wojna się kończy, a ten, który wszystko pustoszył, sam ulega spustoszeniu.

Rozważmy pierwsze wydarzenie – odbudowę Świątyni. Trzeba było 7 lat, by zbudować pierwszą Świątynię, Świątynię Salomona. Na drugą Świątynię potrzeba było aż 46 lat. 70 literalnych tygodni to jest niecałe 2 lata. Byłoby to znacznie szybciej niż budowa jakiegokolwiek świątyni wcześniej. W ciągu tych 70 tygodni nie tylko Świątynia musi zostać odbudowana, ale także całe miasto Jerozolima. A na dodatek musi zacząć oraz skończyć się wojna. Patrząc na to wszystko, co musi wydarzyć się w przeciągu tego okresu, wydaje się zasadne założyć, że 70 tygodni nie może odnosić się do dni, lecz odnosi się do 70 tygodni lat. Jest to okres czasu równy 490 lat. Jedną z innych opcji jest to, że 70 tygodni nie odnosi się do konkretnego przedziału czasu, lecz że oznacza to po prostu długi okres czasu. Dziś w podobnym znaczeniu używamy liczb i długości. Na przykład mówimy: mam milion rzeczy do zrobienia. Albo: to trwa całe wieki. Nie traktujemy tych słów literalnie. Widzimy coś takiego także w Biblii. Na przykład:

Mateusz 18:21-22

Wtedy Piotr podszedł do niego i zapytał: Panie, ile razy mam przebaczyć mojemu bratu, gdy zgrzeszy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? I odpowiedział mu Jaszua: Nie mówię ci, że aż siedem razy, ale aż siedemdziesiąt siedem razy.

W tym fragmencie Jaszua nie mówi, byśmy dokładnie odliczali ilość razy, kiedy przebaczymy bratu. Tak jak tutaj, w Mateuszu, 70 nie traktujemy literalnie, być może 70 tygodni Daniela także nie należy traktować literalnie. Chociaż jest to jakiś argument do rozważenia, wydaje się jednak, że tekst Daniela 9 traktuje tę 70-kę dość literalnie. Werset 25 wspomina, że księżę pomazaniec pojawi się po 7 tygodniach. Werset 26 mówi, że pomazaniec zostanie zabity po 62 tygodniach, zaś werset 27 wymienia okres jednego tygodnia. Liczby te, czyli 7, 62 i 1 sumują się dokładnie do liczby 70 tygodni. Jeśli liczby te nie mają być traktowane literalnie, to dlaczego są one takie wyszczególnione i dokładne? Wiele prorocstw nie zawiera żadnych liczb, zaś te, które wymieniają, traktują je bardzo literalnie. Na przykład prorocstwo Jeremiasza, że Babilon zostanie zniszczony po 70 latach, było literalne. To jest to samo prorocstwo, nad którym rozmyślał Daniel na

początku tego rozdziału. Jeśli Jeremiasz używał liczby 70 literalnie, dlaczego mielibyśmy podejrzewać, że Daniel używa jej symbolicznie? Tekst wydaje się przekazywać nam, że 70 tygodni to dokładnie taki przedział czasu, jaki jest opisany. Na razie więc przyjmujemy, że liczby z proroctwa mają być traktowane literalnie. I że te liczby mówią literalnie o okresie 490 lat. Sześć Rzeczy Kolejne pytanie brzmi: co się wydarzy na przestrzeni tych 70 tygodni? Werset 24 mówi nam, że wydarzy się 6 rzeczy.

Daniel 9:24

Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono nad twoim ludem i twoim świętym miastem

- (1) na zakończenie przestępstwa,
- (2) na zgładzenie grzechów i
- (3) na przebłaganie za nieprawość,
- (4) na wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości,
- (5) na opieczutowanie widzenia i proroctwa
- (6) oraz na namaszczenie Najświętszego.

W ogólnym znaczeniu wyjaśniliśmy już, jak te rzeczy odpowiadają troskom Daniela. Daniel chciał przebaczenia grzechów Izraela, by mogli oni wrócić i odbudować Świątynię. Te 6 rzeczy wydaje się opisywać ten proces. Ale spójrzmy bliżej na te rzeczy i zobaczymy, co więcej możemy w nich dostrzec.

Rzecz nr 1 – zakończenie przestępstwa. Pierwszą rzeczą jest zakończenie przestępstwa. Jest to jedyne miejsce w Biblii, gdzie to określenie występuje. Jednak samo słowo przestępstwo występuje w wielu miejscach. Przestępstwo to po hebrajsku 'pesza' i bardzo często oznacza buntowniczy grzech. Jeruzalem zostało dotknięte cierpieniem, a jej lud został wysiedlony z powodu grzechu.

Kaznodziei 1:5

Jego wrogowie są zwierchnikami, jego przeciwnikom szczęśliwie się powodzi. Jahwe bowiem trafił go z powodu mnóstwa jego występków (grzechów). Jego dzieci poszły do niewoli przed ciemnością.

Co zatem oznacza „zakończenie przestępstwa/występków/grzechu”? Cóż... może to oznaczać, że Izrael przestanie cierpieć karę za swoje grzechy. Alternatywnie może to oznaczać, że Izrael przestanie popełniać grzechy. To również zakończyłoby karę. Inna opcja jest taka, że przestępcy, czyli ci, co grzeszą, zostaną zniszczeni lub „skończeni”. To ostatnie podejście pojawia się w kilku miejscach, gdzie występują hebrajskie słowa na *zakończyć* i *występek*. Na przykład:

Izajasz 1:27-28

Syjon zostanie odkupiony przez sąd, a jego nawróceni – przez sprawiedliwość. Ale przestępcy (hebr. *pesza*) i grzesznicy będą razem starci, a ci, którzy opuścili Jahwe, zginą (hebr. *kala*).

Jakiegokolwiek jest dokładne znaczenie tego wyrażenia, wynikiem zakończenia przestępstwa jest to, że Izrael nie będzie już karany wygnaniem, i będzie miał możliwość powrotu do swojej ziemi.

Rzecz nr 2 – zgładzenie grzechów. Drugą rzeczą, jaka zostanie dokonana, to zgładzenie grzechów. Podobnie jak z wyrażeniem „zakończenie przestępstwa”, nigdzie indziej w Biblii nie znajdujemy takiego wyrażenia. Podobnie jak z „zakończeniem przestępstwa”, czasami te dwa wyrażenia użyte są w znaczeniu zniszczenia grzeszników. Na przykład:

Psalm 104:35

Niech zostaną wytraceni (hebr. *tamem*) z ziemi grzesznicy i niech nie będzie już

niegodziwych!

Zgładzenie grzechów może oznaczać, że sami grzesznicy zostaną wytraceni. Alternatywnie może to również oznaczać, że ludzie przestaną grzeszyć. Warto tu wspomnieć, że gdy pisma apostołskie mówią o zakończeniu grzechu, to mają na myśli, że ludzie przestaną grzeszyć. Zarówno Piotr, jak i Jan wyrażają tę myśl.

1 Piotr 4:1-2

Skoro więc Chrystus cierpiał za nas w ciele, wy również uzbrojcie się tą samą myślą, że ten, kto cierpiał w ciele, zaprzestał grzechu; aby żyć resztę czasu w ciele już nie dla ludzkich pożądlności, lecz dla woli Boga.

1 Jan 3:4-6

Każdy, kto popełnia grzech, przekracza też prawo, ponieważ grzech jest przekroczeniem prawa. A wiecie, że on się objawił, aby zgładzić nasze grzechy, a w nim nie ma grzechu. Każdy więc, kto w nim trwa, nie grzeszy. Każdy, kto grzeszy, nie widział go ani go nie poznał.

Trzecią opcją na zakończenie grzechu jest to, że okres kary za grzech skończył się. W każdym z tych przypadków wynikiem zakończenia grzechu jest to, że lud Izraela zostanie przywrócony do swojej ziemi.

Rzecz nr 3 – przebłaganie za nieprawość. Trzecią rzeczą jest przebłaganie za nieprawość. Takie wyrażenie znajduje się w wielu miejscach Pisma. Gdy ludzie grzeszą, muszą nieść swoją niegodziwość, w znaczeniu, że cierpią konsekwencje swego grzechu. Widzimy to w 3 Mojżeszowej.

3 Mojżeszowa 5:1

Gdyby ktoś zgrzeszył przez to, że usłyszał przekleństwo i był tego świadkiem lub widział czy dowiedział się o tym, a tego nie oznajmił, będzie obciążony nieprawością.

Grzesznik musi ponieść swoją niegodziwość. Musi ponieść Bożą karę za swój grzech. Jednak gdy pojawi się przebłaganie za nieprawość (grzech), to kara również zostanie usunięta.

3 Mojżeszowa 5:6

I przyprowadzi Jahwe ofiarę za przewinienie z powodu swego grzechu, który popełnił: samicę z trzody, owcę albo kozę na ofiarę za grzech, a kapłan dokona za niego przebłagania za jego grzech.

Wielokrotnie tym przebłaganiami za nieprawość jest jakaś ofiara, co właśnie czytaliśmy. Ofiara za nieprawość wymieniona jest również w 3 Mojżeszowej 16, gdzie opisany jest dzień przebłagania.

3 Mojżeszowa 16:21 i 24

I Aaron położy obie ręce na głowie żywego kozła, wyznawać będzie nad nim wszystkie nieprawości synów Izraela i wszystkie ich przestępstwa ze wszystkimi ich grzechami i złoży je na głowę tego kozła, i wypuści go przez wyznaczonego człowieka na pustynię. Obmyje też swoje ciało w wodzie na Miejscu Świętym i włoży swoje szaty, wyjdzie i złoży swoje całopalenie i całopalenie ludu i dokona przebłagania za siebie i za lud.

Przypowieści mówią nam, że nieprawość jest przebłagana dzięki niezachwianej miłości i wierności.

Przypowieści 16:6

Dzięki miłosierdziu i prawdzie oczyszcza się nieprawość, a w bojaźni Jahwe oddalamy się od zła.

Izajasz powiedział, że przebłaganie za grzech będzie dokonane, gdy Izrael zniszczy bożki, jakie czci. Jest to znaczące, gdyż Izajasz mówi tu o grzechach, które wywiodły Izraela na wygnanie.

Izajasz 27:9

Dlatego w ten sposób będzie oczyszczona nieprawość (hebr. *awon*) Jakuba; a taki będzie wszelki owoc usunięcia jego grzechu: rozruci wszystkie kamienie ołtarza, jak rozbija się kamienie wapienne, a nie będą już stać gaje i posągi słoneczne.

Co zatem oznacza Daniel 9:24, gdy mówi, że nieprawość (grzech) zostanie przebłagana w czasie tych 70 tygodni? Jedna możliwość jest taka, że zostanie złożona ofiara przebłaganania, która usunie karę Izraela. Inna jest taka, że przebłaganie przyjdzie, gdy zostaną zniszczone wszystkie bożki Izraela. Zbadamy obie te możliwości, gdy będziemy omawiać dwie linie czasu. W obu przypadkach, kiedy nieprawość zostanie przebłagana, zostanie usunięta kara Izraela. Przypomnę, karą dla nich było zniszczenie Świątyni i wygnanie ludu. Kiedy więc kara zostanie zniesiona, będą mogli wrócić do ziemi i wielbić Boga w Jego Świątyni.

Rzecz nr 4 – wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości. Czwartą rzeczą jest wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości. Takiego wyrażenia, w takim brzmieniu, nie znajdujemy nigdzie indziej, jednak hebrajskie słowa na sprawiedliwość i wieczność często występują w wielu miejscach Biblii, i często odnoszą się do wypełniania Bożego prawa.

Psalm 119:142-144

Twoja sprawiedliwość jest sprawiedliwością wieczną, a twoje prawo jest prawdą. Ucisk i utrapienie spadły na mnie, lecz twoje przykazania są moją rozkoszą. Sprawiedliwość twoich świadectw trwa na wieki; daj mi rozum, a będę żył.

Psalm 112:1-3

Błogosławiony człowiek, który boi się Jahwe i ma upodobanie w jego przykazaniach. Jego potomstwo będzie potężne na ziemi, pokolenie prawych będzie błogosławione. Dobrobyt i bogactwo są w jego domu, a jego sprawiedliwość trwa na wieki.

Izajasz 51:7-8

Słuchajcie mnie, wy, którzy znacie sprawiedliwość, ludu, w którego sercu jest moje prawo! Nie bójcie się urągania ludzi i nie lękajcie się ich lżenia. Mól bowiem pożre ich jak szatę, a robak pogryzie ich jak wełnę. Ale moja sprawiedliwość będzie trwać na wieki i moje zbawienie – z pokolenia na pokolenie.

Wydaje się, że idea wprowadzenia wiecznej sprawiedliwości oznacza, że Izrael będzie wypełniał Boże prawo, które jest sprawiedliwe oraz wieczne. Nie będą już dłużej cierpieć kary za swoje minione grzechy, a ponieważ będą przestrzegać Bożego prawa, to przestaną popełniać te grzechy. Niektórzy idą nawet dalej i mówią, że ludzie będą sprawiedliwi na wieki. Omówimy tę myśl, gdy dojdziemy do jednej z linii czasu, w której te 70 tygodni może to zawierać.

Rzecz nr 5 – opieczętowanie widzenia i prorocstwa (proroka). Piątą rzeczą jest opieczętowanie widzenia i prorocstwa/proroka. Jak wiele innych wyrażen z wersetu 24 i tego wyrażenia nie znajdziemy nigdzie indziej w Biblii. Jednakże hebrajskie słowo *chatam*, oznaczające pieczęć, znajdujemy w wielu miejscach. I łączy się ono z hebrajskim słowem na pierścień-sygnet. Są one związane, gdyż sygnet był używany do opieczętowania różnych rzeczy na glinie. Te pieczęcie służyły jako czyjeś podpisy. Z reguły umieszczane były na ważnych dokumentach. Tak jak dzisiejsze podpisy, tamte pieczęcie oznaczały, że osoba z sygnetem autoryzowała tekst dokumentu.

Dlatego jednym ze znaczeń opieczętowania widzenia i proroctwa jest to, że sam Bóg podpisuje się pod tymi słowami. Innymi słowy, Bóg opieczętujący widzenie i proroctwo oznacza, że Bóg udowodni, iż te wizje i proroctwa staną się prawdą w ciągu tych 70 tygodni., To przypomina inne fragmenty, jak Joel 2, gdzie opisany jest Bóg, dający boskie objawienia swoim ludziom, w ważnych momentach historii.

Joel 2:28-29

I stanie się potem, że wyleję swojego Ducha na wszelkie ciało, i będą prorokować wasi synowie i wasze córki, wasi starcy będą mieć sny, a wasi młodzieńcy widzenia. Nawet na sługi i służebnice wyleję w tych dniach swojego Ducha.

Kolejna idea z opieczętowaniem widzenia i proroctwa oznacza, że te objawienia nie będą zrozumiane. Idea ta pochodzi z późniejszego użycia słowa 'zapieczętować' w Księdze Daniela. W Danielem 12 Daniel ma powiedziane, by zamknął te słowa i zapieczętował księgę aż do czasów ostatecznych. Wydaje się to wskazywać, że tamte słowa nie będą czytane lub rozumiane aż do czasów końca. Jeśli takie samo znaczenie dotyczy Daniela 9:24, to oznaczałoby to, że proroctwa i wizje zostaną odpieczętowane w końcówce 70 tygodni. To samo podejście widzimy w Izajaszu 29.

Izajasz 29:10-11

Jahwe bowiem wylał na was ducha twardego snu i zamknął wasze oczy. Oczy waszych proroków i ksiąg, widzących, zasłonił. Dlatego całe to widzenie stało się dla was jak słowa zapieczętowanej księgi, którą podaje się temu, kto umie czytać, mówiąc: Przeczytaj to, proszę, na co odpowiada: Nie mogę, bo jest zapieczętowana.

A zatem zapieczętowanie wizji i proroctwa może oznaczać albo, że proroctwo wypełni się w tych 70 tygodniach, albo, że proroctwo nie będzie rozumiane, aż skończy się 70 tygodni.

Rzecz nr 6 – namaszczenie [miejsca] Najświętszego. Szóstą rzeczą jest namaszczenie Najświętszego. Ta rzecz jest najłatwiejszą, z tych sześciu, do zrozumienia. Określenie Najświętsze to po hebrajsku '*kodesz kadasim*'. W wielu miejscach w Biblii tłumaczone jest po prostu: Miejsce Najświętsze. Miejsce Najświętsze znajdowało się w samym centrum Świątyni. Było to miejsce przebywania Bożej obecności. Co to więc oznacza dla tego miejsca, że będzie namaszczone? Jedyne dwa miejsca, kiedy Miejsce Najświętsze było namaszczone, to kiedy zostało po raz pierwszy wzniesione, oraz gdy pierwszy raz zostało poświęcone do użycia. Zatem określenie namaścić Najświętsze mówi nam, że Świątynia będzie zbudowana, oraz poświęcona do użycia w okresie tych 70 tygodni.

Przypomnijmy te sześć rzeczy, jakie się wydarzą w przeciągu tych 70 tygodni. Pierwsze trzy to: zakończenie przestępstwa, zgładzenie grzechów i przebłaganie za nieprawość. To wskazuje, że Izrael przestanie ponosić karę za swoje grzechy, i będzie mógł powrócić z wygnania. Czwartą rzeczą jest wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości. To oznacza, że Izrael będzie przestrzegał Bożego wiecznego i sprawiedliwego prawa. Piątą rzeczą jest zapieczętowanie i wizji i proroctwa. Co może oznaczać, że Bóg da swemu ludowi swoje boskie objawienie. Alternatywnie może oznaczać to przeciwieństwo, że Bóg ukryje swoje objawienie przed swoim ludem. Szóstą rzeczą jest namaszczenie [miejsca] Najświętszego. Co oznacza, że Świątynia będzie odbudowana i poświęcona do użytkowania. To jest sześć rzeczy z Daniela 9:24, które się wypełnią w przeciągu tych 70 tygodni.

Poza tymi głównymi sześcioma rzeczami jest tu jeszcze przynajmniej osiem innych wydarzeń, które są opisane w wersetych 25-27. Omówmy teraz te wydarzenia.

Słowo o Odbudowaniu oraz Księżę Mesjasz

Pierwszym z ośmiu wydarzeń jest wyjście słowa o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy. I to także odpowiada na jedną z trosk Daniela – że Izrael wróci do Ziemi Obiecanej i ją zamieszka.

Gdy już słowo wyjdzie, następnym wydarzeniem będzie nadejście Księcia Mesjasza. To się stanie 7 tygodni później.

Daniel 9:25

Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jeruzolimy aż do Księcia Pomazańca będzie siedem tygodni. A przez sześćdziesiąt dwa tygodnie zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych.

Nim przejdziemy dalej, trzeba nadmienić, że inne tłumaczenia oddają to inaczej. Na przykład New King James Version mówi tak:

Daniel 9:25

Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jeruzolimy aż do Księcia Mesjasza będzie siedem tygodni i sześćdziesiąt dwa tygodnie. Zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych.

W tym tłumaczeniu występują dwie zauważalne różnice. Pierwsza z nich tak naprawdę nie stanowi różnicy. To tłumaczenie mówi 'mesjasz' zamiast 'pomazaniec'. Mesjasz to po prostu transliteracja hebrajskiego 'masziah', które oznacza 'namaszczone/pomazane'. Innymi słowy, Mesjasz i Pomazaniec to to samo. Jednak druga różnica jest znacząca. ESV, pierwsze tłumaczenie, z którego czytaliśmy, mówi, że ten Książę Pomazaniec lub Książę Mesjasz pojawi się po siedmiu tygodniach. Jednak NKJV, drugie tłumaczenie, z którego czytaliśmy, mówi, że pojawi się on po 7 tygodniach i 62 tygodniach. Jest to bardzo znacząca różnica, gdyż ma ogromny wpływ na to, jaką historyczną linię czasu wybierzemy. Po wyjściu słowa o odnowieniu Jeruzolimy Książę Pomazaniec pojawi się albo po 7 tygodniach (czyli 49 latach), albo po 69 tygodniach (czyli po 483 latach). Wybierając jedną z tych opcji, otrzymamy zmianę linii czasu o ponad 400 lat. Omówimy każdą z tych opcji, gdy będziemy omawiać możliwe historyczne linie czasu.

Zniszczenie i Spustoszenie

Przechodząc do następnego werseku, znajdujemy tam kolejne dwa wydarzenia. Oba z nich wydają się dość nieprzyjemne.

Daniel 9:26

A po tych sześćdziesięciu dwóch tygodniach zostanie zabity Mesjasz, lecz nie za siebie. A lud księcia, który przyjdzie, zniszczy miasto i świątynię i jego koniec nastąpi wśród powodzi; i do końca wojny; postanowione są spustoszenia.

Trzecim ważnym wydarzeniem, które nastąpi po 62 tygodniach, jest to, że Namaszczone zostanie zabity. Wyrażenie to oznacza czyjąś śmierć. W tym czasie Namaszczone nie tylko zostanie zabity, ale pojawi się również czwarte wydarzenie: zniszczenie miasta oraz Świątyni. A przecież Danielowi zależy właśnie na przywróceniu miasta i Świątyni. A tu dowiadujemy się, że będą zniszczone. W tym czasie będzie wojna i będą zniszczenia. To także jest przeciwieństwem tego, czego pragnie Daniel. Prosił on Boga, by usunął spustoszenie Świątyni. A tu ma powiedziane, że Świątynia ponownie zostanie spustoszona. W kolejnym wersecie dowiadujemy się, jak będzie wyglądało to spustoszenie.

Daniel 9:27

Utrwali przymierze z wieloma przez jeden tydzień. A w połowie tego tygodnia sprawi, że ustanie ofiara spalana i ofiara z pokarmów, a przez mnóstwo obrzydliwości uczyni spustoszenie aż do końca, i wyleje się to, co postanowione, na tego, który ma być spustoszony.

Ten werset omawia 70-ty tydzień i przedstawia 4 ostatnie wydarzenia. Piątym wydarzeniem jest potwierdzenie lub wzmocnienie przymierza. Określenie „utrwali przymierze” jest bardzo zagadkowe. Użyte tu hebrajskie określenie, jak wiele innych, użytych w tym proroctwie, nigdzie indziej nie występuje w całej Biblii. Określenie to można oddać jako: „utrwali przymierze”, ale można go oddać także na inne sposoby. Może ono oznaczać „wzmocni przymierze” lub nawet „pokona przymierze”, co właściwie byłoby przeciwieństwem uczynienia przymierza. Ponieważ nie ma innych miejsc, z jakimi można by porównać to określenie, bardzo trudno przedstawić dokładne znaczenie. Nie jest jednak tak trudne wskazanie, co oznacza szóste wydarzenie, którym jest: w połowie tego tygodnia sprawi, że ustanie ofiara spalana i ofiara z pokarmów. 3½ tygodnia to będzie trzy i pół roku. To oznacza, że ofiary nie będą składane w tym okresie. Nie mamy dokładnie powiedziane, dlaczego ofiary zostaną zniesione, ale może się to wiązać z siódmym wydarzeniem, obrzydliwością czyniącą spustoszenie. Słowem na obrzydliwość jest 'szikuc', które oznacza wstrętną/odrażającą rzecz. To zawsze odnosi się do bożka lub rzeźbionego posągu, choć istnieje pokrewne słowo, które może odnosić się do mięsa nieczystego zwierzęcia. Postawienie posągu w Świątyni zbezczeszczyłoby ją i spowodowało zaprzestanie składania ofiar. Przez to Świątynia byłaby nieużyteczna, aż do czasu usunięcia bożka, po czym należałoby ją oczyścić i poświęcić. Pierwsza Księga Machabejska używa określenia „ohyda spustoszenia”, gdy mówi o postawieniu bożka w Świątyni w II wieku p.n.e.

1 Machabejska 1:54

W dniu piętnastym miesiąca Kislew sto czterdziestego piątego roku na ołtarzu całopalenia wybudowano „ohydę spustoszenia”.

W Danielu 11 ponownie opisana jest obrzydliwość spustoszenia. I ponownie wiąże się to tam z zaprzestaniem składania ofiar.

Daniel 11:31

A powstaną przez niego wojska, które zbezczeszczą świątynię-twierdzę i zniosą codzienną ofiarę, a postawią obrzydliwość spustoszenia.

Czyli może być tak, że ta obrzydliwość spustoszenia jest tą samą rzeczą, która sprawia, że ofiary zostają wstrzymane, choć nie jest to powiedziane wprost. Powiedziane zaś jest, że ta obrzydliwość się pojawi i że ustaną ofiary oraz że Świątynia będzie spustoszona. Jednakże po koniec tego tygodnia wydarzy się ósma rzecz. Ten, który sieje spustoszenie, na niego samego spadnie zapowiadane spustoszenie. Przyjmujemy, że może to oznaczać albo usunięcie bożka ze Świątyni, albo śmierć tego, który postawił tam bożka. Zakładamy również, że spowoduje to spustoszenie (zbezczeszczenie) Świątyni do końca.

To jest tych osiem wyszczególnionych rzeczy, jakie wydarzą się w przeciągu tych 70 tygodni. Możemy sobie umieścić te wydarzenia na osi czasu. Na początku tych 70 tygodni pojawi się słowo o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy. Drugie, albo po 7 tygodniach, albo po 62 tygodniach przyjdzie Namaszczony Książę. Trzecie, po 62 tygodniach Pomazaniec zostanie zgładzony. Czwarte, ludzie Księcia zniszczą miasto i Świątynię. Piąte, coś wydarzy się z przymierzem na jeden tydzień. Ofiary spalane i z pokarmów będą zniesione na pół tygodnia. Siódme, zostanie postawiona obrzydliwość spustoszenia. Ósme i ostatecznie, spustoszciciel zostanie zniszczony.

Mając to wszystko ułożone, spójrzmy na dwie linie historyczne, do jakich to proroctwo mogłoby pasować. Omawiając te linie czasu, na początku przedstawimy dla nich najlepsze opcje. Pokażemy, jak można je nałożyć na te 6 rzeczy oraz te 8 wydarzeń, jakie to proroctwo opisuje. Potem przedstawimy możliwe problemy z każdą z tych linii czasu.

Linia Czasu 1 od 605 roku p.n.e do 164 roku p.n.e.

Pierwsza linia, jaką zbadamy, zaczyna się w 605 roku p.n.e. To wtedy dzieje się pierwsza rzecz. Pojawia się słowo o przywróceniu i odbudowie Jerozolimy. W 605 roku p.n.e prorok Jeremiasz oznajmił, że Jerozolima zostanie przywrócona i odbudowana. Powiedział:

Jeremiasz 33:7-9

Odwrócę bowiem niewolę Judy i niewolę Izraela i odbuduję ich jak przedtem.
Oczyszczę ich z wszelkiej nieprawości, którą zgrzeszyli przeciwko mnie, i przebaczę im wszystkie winy, jakimi zgrzeszyli przeciwko mnie i jakimi wykroczyli przeciwko mnie.
A będzie [to miasto] dla mnie przyczyną radości, chwałą i ozdobą wśród wszystkich narodów ziemi, które usłyszą o wszelkim dobru, jakie im wyświadczam.

Ma to sens, że Jeremiasz jest tym, który daje to słowo. W końcu to nad tym proroctwem Jeremiasza rozmyślał Daniel na początku Daniela 9. Drugim wydarzeniem jest to, że po 7 tygodniach pojawia się Księżę Pomazaniec.

Daniel 9:25

Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy aż do Księcia Mesjasza będzie siedem tygodni...

Pamiętajcie, że tydzień zinterpretowaliśmy jako okres 7 lat. 7 tygodni oznaczać więc będzie 49 lat. Jeśli zaczynamy odliczać tygodnie w 605 roku p.n.e., to odliczając 49 lat, przeniesie nas do 556 roku p.n.e. Namaszczonym Księciem, który pojawił się w tym czasie, był Cyrus, król Persji. Cyrus został królem tuż przed tą datą, bo w 559 roku p.n.e. Cyrus był królem, który pokonał Babilon i który dał Żydom pozwolenie na powrót do Jerozolimy oraz na odbudowę Świątyni. Ponieważ Daniel bardzo pragnął to zobaczyć, Cyrus był więc bardzo ważną postacią przy wypełnianiu się tego proroctwa 70 tygodni. Bóg nazwał Cyrusa swoim Pomazańcem.

Izajasz 45:1-4

Tak mówi Jahwe do swego pomazańca Cyrusa, którego prawicę ująłem, by podbić przed nim narody, rozpiąć biodra królów i otworzyć przed nim wrota, a bramy nie będą zamknięte. Ja pójdę przed tobą, a krzywe drogi wyprostuję, skruszę spizowe wrota, a połamię żelazne rygle. I dam ci ukryte skarby i bogactwa schowane, abyś poznał, że ja jestem Jahwe, Bogiem Izraela, który cię wzywa po imieniu. Ze względu na swego sługę Jakuba i Izraela, swego wybrańca, nazwałem cię twoim imieniem, nadałem ci zaszczytny tytuł, chociaż mnie nie znałeś.

Na razie mamy tylko dwa wydarzenia. Trzecie wydarzenie jest takie, że po 62 tygodniach Namaszczony zostanie zabity.

Daniel 9:26

A po tych sześćdziesięciu dwóch tygodniach zostanie zabity Pomazaniec, lecz nie za siebie.

62 tygodnie to przedział 434 lat. Jeśli odliczymy 434 lata od 605 roku p.n.e., to doprowadzi nas to do 171 roku p.n.e. Pomazaniec, który został zabity w 171 roku p.n.e., nie jest tym samym, co Namaszczony Księżę z wersetu 25. Prawdopodobnie tym Pomazańcem był Najwyższy Kapłan, Oniasz III. Oniasz jest wymieniony w apokryficznej księdze, w 2 Machabejskiej. Oniasz mógł być nazwany Namaszczony, gdyż każdy arcykapłan jest namaszczony. Oniasz przedstawiony jest jako sprawiedliwy, gdyż pod jego panowaniem Jeruzalem miało pokój i dobrobyt.

2 Machabejska 3:1-3

Gdy w Świętym Mieście panował całkowity spokój, a Prawo najściślej zachowywano

dzięki temu, że arcykapłan Oniasz był pobożny i nienawidził zła, bywało, że nawet sami królowie okazywali szacunek temu miejscu, a świątynię czcili najwspanialszymi darami. Nawet sam Seleukos, król Azji, z własnych dochodów pokrywał wszystkie wydatki, których wymagało składanie ofiar.

Niestety Oniasz został fałszywie oskarżony i musiał uciec do innego miasta, do Antiochii. W 175 roku p.n.e. Oniasz został zastąpiony innym arcykapłanem, Jazonem, który nie był sprawiedliwy i który zaczął wprowadzać pogańskie praktyki w Jerozolimie, a w Świątyni jakieś obce zwyczaje. W 172 roku p.n.e. Jazon został zastąpiony przez Menelaosa, który był równie zły, jak on. W tym czasie Oniasz występował i mówił przeciwko korupcji w kapłaństwie i w Jerozolimie. Przywódcom Jerozolimy się to nie podobało, więc w 171 roku p.n.e. Menelaos kazał zabić Oniasza. Śmierć Oniasza rozpoczęła ostatni tydzień z prorocstwa Daniela, w którym pojawia się spustoszyiciel i rozpoczyna wojnę. Ten spustoszyiciel musi zniszczyć miasto i Świątynię, uczynić coś z przymierzem na jeden tydzień, z ofiarami coś na pół tygodnia, wprowadzić ohydę spustoszenia, po czym sam ma zginąć.

Daniel 9:26-27

A lud księcia, który przyjdzie, zniszczy miasto i świątynię i jego koniec nastąpi wśród powodzi; i do końca wojny; postanowione są spustoszenia. Utrwali przymierze z wieloma przez jeden tydzień. A w połowie tego tygodnia sprawi, że ustanie ofiara spalana i ofiara z pokarmów, a przez mnóstwo obrzydliwości uczyni spustoszenie aż do końca, i wyleje się to, co postanowione, na tego, który ma być spustoszony.

Kim był ten spustoszyiciel? Był to Antioch Epifanes. Ten sam, co mały róg, gdy omawialiśmy Daniela 8. Antioch wypełnił 4 wydarzenie, atakując Jerozolimę w 168 roku p.n.e. Wypełnił 5 wydarzenie, zwalczając Boże przymierze. Swoją tyrańską polityką zmuszał Żydów do jego łamania. Może pamiętacie z rozdziału 8, że Antioch zabraniał obrzezywania i przestrzegania Szabatu. Obie te rzeczy są znakami Bożego przymierza z Izraelem. Antioch wypełnił 7 wydarzenie, gdyż literalnie umieścił bożka w Świątyni. Antioch umieścił tam posąg Zeusa i na ołtarzu składał mu ofiary. To sprawiło, że ofiary dla Jahwe zostały wstrzymane na pół tygodnia. Pamiętacie, że pół tygodnia to 3½ roku? Gdy ten bożek został tam ustawiony, ofiary spalane zostały powstrzymane na niecałe 3½ roku. Ósme wydarzenie miało miejsce w 164 roku p.n.e., gdy Antioch zmarł. Było to dokładnie 7 lat (1 tydzień) po śmierci Oniasza w 171 roku p.n.e. Na tej linii czasu pojawia się wszystkie osiem wydarzeń i wydaje się, że wszystko pasuje.

Co zatem z 6 głównymi rzeczami z Daniela 9:24? Jak te się tu wpisują? Cóż, pierwsze dwie, czyli zakończenie przestępstwa i zgładzenie grzechów dopełniło się, gdy wygnanie Izraela (co było karą za jego grzechy) skończyło się. Armie Antiocha zostały wyrzucone z miasta przez grupę żydowskich rebeliantów, znanych jako Machabeusze. Oczyszczili i poświęcili oni Świątynię oraz ustanowili niezależne Państwo Żydowskie, po raz pierwszy odkąd Babilon w 605 roku p.n.e. zaatakował Judę. To faktycznie zakończyło okres kary Izraela. W tym momencie nie byli już na wygnaniu i nie znajdowali się pod obcą kontrolą. Trzecia rzecz, przebłaganie za nieprawość, została wypełniona poprzez usunięcie bożków z ziemi, jak to prorokował Izajasz w rozdziale 27. Kulminacja nastąpiła, gdy usunięto bożka, jaki został postawiony w Świątyni. Czwarta rzecz, wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości, została osiągnięta przez powrót ludu izraelskiego do Bożego Prawa. Co zrobili, gdy armie Antiocha zostały wypędzone. Piąta rzecz, opieczętowanie widzenia i prorocstwa, wypełniła się, gdy Bóg podpisał się pod prorocstwami Jeremiasza, Ezechiela i Daniela. Prorocstwa te mówiły, że Izrael powróci do ziemi, i stały się one prawdą, co pokazuje, że to Bóg je wypowiedział. I na koniec szósta rzecz, namaszczenie Najświętszego, wypełniła się, gdy druga Świątynia ponownie została ustanowiona jako miejsce kultu Jahwe. Podsumowując, ten okres 70 tygodni pokrywa czas, kiedy Juda znajdowała się pod obcym panowaniem. Od 605 roku p.n.e., kiedy zostali podbici przez Babilon, do lat 160 p.n.e., kiedy to pokonali Greków i odzyskali swoją niezależność. Na początku 70 tygodni Żydzi stracili swoją ziemię, swoją Świątynię, a także

większość swego ludu. Lecz pod koniec tego czasu odzyskali te rzeczy. Jerozolima została przywrócona do wyglądu, jaki pamiętał Daniel. I o to właśnie modlił się Daniel w Danielu 9. Z tą linią czasu wiąże się poważna krytyka. Przyjrzymy się jej trochę. Najpierw jednak spójrzmy na drugą możliwą linię czasu.

Linia czasu 2 od 457 roku p.n.e. do 27 roku n.e.

Ta druga linia czasu zaczyna się w 457 roku p.n.e. Pierwszym wydarzeniem jest słowo o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy, które znajdujemy w edyktie, jaki król perski Artakserkses wydał w tym roku. Edykt Artakserksesa zapewniał Żydom materiały na Świątynię i pozwalał Żydom na wykonywanie swoich żydowskich praw. O tym edyktie czytamy w Ezdraszu 7. Drugim wydarzeniem jest pojawienie się Namaszczonego Księcia. W tej pierwszej linii czasu namaszczony książę pojawia się po 7 tygodniach. Zaś w tej linii czasu Książę Pomazaniec pojawia się po 69 tygodniach. Ta linia czasu korzysta z tłumaczenia wersetu 25, które mówi 7 tygodni i 62 tygodnie.

Daniel 9:25 (NKJV)

[Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy aż do Księcia Mesjasza będzie siedem tygodni i sześćdziesiąt dwa tygodnie.](#)

69 tygodni dawałoby 483 lata. Odliczając te 483 lata od roku 457 p.n.e., umieszcza nas to w roku 27 n.e. Trzeba tu zaznaczyć, że nie ma roku 0, więc przechodzimy bezpośrednio z 1 roku p.n.e. do 1 roku n.e. Namaszczonym księciem, który się wtedy pojawił, był Jezus lub Jaszua, jak był zwany po hebrajsku. To nie jest data urodzenia Jaszuy, bo Jaszua urodził się znacznie wcześniej, ale ta data odpowiadać będzie początkom jego służby. Jaszua nazywany jest Chrystusem, co jest greckim słowem na Mesjasza lub Pomazańca. W wielu prorocत्वach nazywany jest także księciem. Zatem pasuje on do Księcia Pomazańca. Jak na razie mamy dopasowane dwa wydarzenia. Słowo o odbudowaniu Jeruzalem wyszło w 457 roku p.n.e., a Chrystus Książę zaczął swoją służbę w 27 roku n.e. Trzecim wydarzeniem powinno być to, że Mesjasz zostanie zabity.

Daniel 9:26

[A po tych sześćdziesięciu dwóch tygodniach zostanie zabity Mesjasz, lecz nie za siebie.](#)

W tej linii czasu Mesjasz, który ginie, jest tą samą osobą, co Książę Mesjasz z wersetu 25. A więc to Jaszua jest zabity. To wydarzyło się, gdy Jaszua został ukrzyżowany, co także było zapowiedziane w Izajaszu 53.

Izajasz 53:8

[Po upokorzeniu i sądzie został zabrany. Ale czy ktoś się przejmuje jego losem? Gdyż został wyrwany z krainy żyjących ze względu na grzechy mojego ludu, który zasłużył na karę.](#)

Kolejnych pięć wydarzeń to zniszczenie miasta i Świątyni, wydarzenie wiążące się z przymierzem na jeden tydzień, zakończenie ofiar na połowę tego tygodnia, postawienie ohydy spustoszenia, i koniec tego, który sieje spustoszenie. Te wydarzenia dzieją się w ostatnim (70) tygodniu. Większość tych wydarzeń w tej linii czasu nie dzieje się bezpośrednio po ukrzyżowaniu Chrystusa. Zamiast tego wydarzają się albo 40 lat później, albo (alternatywnie) w nieokreślonym miejscu przyszłości.

Spójrzmy najpierw, jak mogły one wyglądać 40 lat później. W roku 66 rzymski generał Wespazjan poprowadził armię na Judeę, by toczyć wojnę z grupą żydowskich rebeliantów. 3½ roku później Wespazjan został cesarzem Rzymu, a jego syn, Tytus, dokończył wojnę, niszcząc mury Jerozolimy i pałac Świątyni. To wypełniło czwarte wydarzenie – zniszczenie miasta i Świątyni. Wypełniło to także szóste wydarzenie, zakończenie ofiar na 3½ roku. Rzymianie nie postawili

fizycznego bożka w Świątyni, ale ostatnie oddziały żydowskich rebeliantów stopiły część naczyń świątynnych i wykorzystało jako pieniądze. Wykorzystali także Świątynię, by się w niej schować, w ostatniej próbie odparcia rzymskiej armii. Tak więc oni skazili i sprofanowali Świątynię, traktując ją jako zwyczajne miejsce walki. To wypełniło siódme wydarzenie – obrzydliwość spustoszenia. Ósme wydarzenie – koniec tego, który sieje spustoszenie, wydarzyło się albo w roku 70, wraz ze śmiercią rebeliantów, albo z przedwczesną śmiercią Tytusa w roku 81, kiedy to miał zaledwie 41 lat. Pozostaje nam tylko piąte wydarzenie, czyli utrwalenie przymierza. To wydarzyło się wcześniej, gdy Jaszua został ukrzyżowany i potwierdził nowe przymierze w swojej krwi.

Mateusz 26:28

To bowiem jest moja krew nowego przymierza, która wylewa się za wielu na przebaczenie grzechów.

Czyli wszystkie wydarzenia 70-tego tygodnia odnajdujemy w 40 latach po ukrzyżowaniu Chrystusa. Inna opcja jest taka, że ten 70-ty tydzień nigdy się nie wypełnił i że wypełni się dopiero w przyszłym czasie. Tak właśnie wielu ludzi interpretuje to prorocstwo. Mówią oni o antychryście, który przyjdzie w przyszłości, najprawdopodobniej krótko przed przyjściem prawdziwego Mesjasza, który ustanowi swoje Królestwo. Jest multum opcji na temat tego, jak ta linia czasu będzie wyglądać. Nie jesteśmy w stanie wszystkie tu przedstawić. Wystarczy powiedzieć, że wielu trzyma się tego przyszłego wypełnienia albo części, albo całości 70-tego tygodnia, opisanego w Danielu 9:27. Ci, którzy trzymają się takiej opcji, zgadzają się, że Jaszua był tym Księciem Pomazańcem z wersetów 25 i 26. Mamy więc wszystkie osiem wydarzeń.

A co z sześcioma głównymi sprawami, jakie muszą być wypełnione? No cóż, dwie pierwsze, zakończenie przestępstwa i zgładzenie grzechów, zostały wypełnione, gdy został dany Duch Boży, który pomaga ludziom żyć sprawiedliwie. Ezechiel prorokował, że Duch Boży sprawi, iż Boży lud będzie wypełniał Jego prawo.

Ezechiel 36:27

Włożę mego Ducha do waszego wnętrza i sprawię, że będziecie chodzić według moich ustaw i będziecie przestrzegać moich sądów, i wykonywać je.

Paweł mówi podobnie, że Boży Duch wspomaga ludzi w przestrzeganiu prawa.

Rzymian 8:4

Aby sprawiedliwość prawa wypełniła się w nas, którzy postępujemy nie według ciała, ale według Ducha.

Tego Ducha było wyraźnie widać wśród apostołów w czasie Świąta Szawuot, 50 dni po zmartwychwstaniu Chrystusa. To słynne wydarzenie opisane jest w Dziejach Apostolskich w 2 rozdziale. Czyli w tym czasie Bóg posłał swego Ducha, co zakończyło grzech i przestępstwo, oraz wypełniło dwie pierwsze rzeczy z prorocstwa o 70-tym tygodniu. Trzecia sprawa, przebłaganie za nieprawość, została wypełniona dzięki dziełu przebłagania, jakie dokonał Chrystus na krzyżu. Jan mówi, że Chrystus jest przebłaganem za nasze grzechy.

1 Jan 2:1-2

Moje dzieci, piszę wam to, abyście nie grzeszyli. Jeśli jednak ktoś zgrzeszy, mamy orędownika u Ojca, Jaszua Mesjasza, sprawiedliwego. I on jest przebłaganem za nasze grzechy, a nie tylko za nasze, lecz także za grzechy całego świata.

Greckie słowo przetłumaczone tutaj jako przebłaganie, tłumaczone jest jako pojednanie w Septuagincie, która jest starożytnym tłumaczeniem Starego Testamentu. I rzeczywiście słowo to jest użyte w Septuagincie przy tłumaczeniu Daniela 9:44, gdzie odnosi się do przebłagania za

grzechy. Czyli przebłaganie, jakiego dokonał Chrystus, jest tym samym przebłaganem za grzech, opisanym w prorocztwie 70-ciu tygodni. Czwarta sprawa, wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości, odnosi się do sprawiedliwości, o jakiej nauczał Jaszua, kiedy uczył ludzi, by powrócili do Bożego prawa.

Mateusz 6:33

Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

Rzymian 8:10

Ale jeśli Chrystus jest w was, to ciało jest martwe z powodu grzechu, a duch jest żywy z powodu sprawiedliwości.

Paweł nawet mówi, że ta sprawiedliwość, jakiej się uczymy przez Chrystusa, będzie trwać na wieki.

2 Koryntian 9:8-9

A Bóg ma moc udzielić wam obficie wszelkiej łaski, abyście, mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, obfitowali we wszelki dobry uczynek; jak jest napisane: Rozrzucił, dał ubogim, jego sprawiedliwość trwa na wieki.

Czyli Chrystus naprawdę przyniósł wieczną sprawiedliwość, kierując ludzi z powrotem do dobrych uczynków, opisanych w Jego prawie. Piąta sprawa, opieczętowanie widzenia i prorocztwa, może odnosić się do Bożego przypieczętowania słów proroków, dlatego że ich prorocztwa, na przestrzeni tego czasu, okazały się prawdą. Na przykład:

Micheasz 5:2

Ale ty, Betlejem Efrata, choć jesteś najmniejsze wśród tysięcy w Judzie, z ciebie jednak wyjdzie mi ten, który będzie władcą w Izraelu, a jego wyjścia są od dawna, od dni wiecznych.

Malachiasz 4:2

Ale dla was, którzy się boicie mojego imienia, wszędzie Słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach...

Zachariasz 12:10

I wyleję na dom Dawida i na mieszkańców Jerozolimy ducha łaski i modlitwy. Będą patrzeć na mnie, którego przebili, i będą go opłakiwać, jak się opłakuje jedynaka; będą gorzko płakać nad nim, jak się płacze gorzko nad pierworodnym.

Te prorocztwa wraz z wieloma innymi zostały wypełnione na tej linii czasu, ukazując, że Bóg autoryzował słowa tych proroków. Alternatywnie może to oznaczać, że te prorocztwa zostały zapieczętowane, to jest nie do końca zrozumiane, aż się faktycznie wydarzyły. Jaszua nawiązuje do tego w Łukaszu 10.

Łukasz 10:23-24

Wtedy odwrócił się do uczniów i powiedział do nich na osobności: Błogosławione oczy, które widzą to, co wy widzicie. Błogosławione oczy, które widzą to, co wy widzicie, a nie zobaczyli, i słyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli.

W Rzymian i Kolosan Paweł także wydaje się mówić o pieczętowaniu prorocztw dotyczących Jaszuy.

Rzymian 11:7-8

Cóż więc? Czego Izrael szuka, tego nie osiągnął, wybrani osiągnęli, a inni zostali pogrążeni w zatwardziałości; jak jest napisane: Bóg dał im ducha twardego snu, oczy, aby nie widzieli, i uszy, aby nie słyszeli – aż do dziś.

Kolosan 1:25-27

... abym wypełnił słowo Boże; tajemnicę, która była ukryta od wieków i pokoleń, ale teraz została objawiona jego świętym; Którym Bóg zechciał oznajmić, jakie jest wśród pogan bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały.

Wydaje się, że obie interpretacje opieczętowania widzenia i proroctwa wypełniły się na tej linii czasu. Proroctwa stały się prawdą i były namaszczone przez Boga, ale były też zakryte i zapieczętowane w oczach ludzi. Szósta rzecz, namaszczenie Najświętszego, odnosi się do służby Jaszuy jako Arcykapłana w Niebiańskim miejscu Najświętszym. Ta służba opisana jest w Liście do Hebrajczyków.

Hebrajczyków 8:6

Teraz zaś o tyle wznioślejszą otrzymał służbę, o ile jest pośrednikiem lepszego Przymierza, które jest oparte na lepszych obietnicach.

Hebrajczyków 9:11-12

Lecz Chrystus, gdy przyszedł jako najwyższy kapłan dóbr przyszłych, przez większy i doskonalszy przybytek, nieuczyniony ręką, to jest nienależący do tego budynku (świata); ani nie przez krew kozłów i cieląt, ale przez własną krew wszedł raz do Miejsca Najświętszego, zdobywszy wieczne odkupienie.

Hebrajczyków 9:24

Chrystus bowiem wszedł nie do świątyni zbudowanej ręką, która była odbiciem prawdziwej, ale do samego nieba, aby teraz stawać dla nas przed obliczem Boga.

Ten Niebiański Przybytek, w którym Chrystus służy jako Arcykapłan, jest tym Miejscem Najświętszym, które zostało namaszczone, co wypełnia szóstą rzecz z tego proroctwa. Wszystkie sześć rzeczy wypełniło się w służbie i dziele Chrystusa. 70 tygodni w całości pokrywa oś czasu, kiedy druga Świątynia była w użyciu. Od czasu, kiedy Artakserkses dał Żydom pełną kontrolę nad działaniem Świątyni, aż do czasu, kiedy została zniszczona. Kiedy skończyło się 70 tygodni, skończyła się także działalność ziemskiej Świątyni.

Alternatywnie, jeśli twierdzimy, że 70 tygodni jeszcze się nie skończyło, wtedy te 70 tygodni dzieli się na kompletnie dwa różne okresy. Pierwsze 69 tygodni pokrywa okres pomiędzy pełnym uruchomieniem działania Świątyni, aż do ukrzyżowania Mesjasza. Zaś 70-ty tydzień to okres tuż przed powrotem Mesjasza.

Przedstawiliśmy więc dwie różne linie czasu, do jakich może odnosić się proroctwo Daniela o 70 tygodniach. Podsumujmy szybko te linie.

Pierwsza linia zaczyna się w 605 roku p.n.e., kiedy Jeremiasz prorokuje o odbudowaniu Jerozolimy. 7 tygodni później, około 556 roku p.n.e. Cyrus, Książę Pomazaniec, dochodzi do władzy. Odliczamy 62 tygodnie od 605 roku p.n.e., Oniasz, namaszczony arcykapłan, zostaje zabity w 171 roku p.n.e. Następnie Antioch Epifanes, spustoszyiciel, atakuje Jerozolimę, prześladowuje i morduje ludzi, bezcześci Świątynię i powoduje, że ofiary zostają wstrzymane. Jednakże w ostatnim tygodniu kończy swój żywot. Świątynia jest odnowiona, a Izrael przejmuje swą własną ziemię po raz pierwszy, odkąd Daniel dostał się do niewoli.

Druga linia czasu zaczyna się w 457 roku p.n.e., kiedy Artakserkses pozwala Żydom na przywrócenie służby świątynnej w Jerozolimie. 7 i 62 tygodnie później, czyli w 27 roku n.e.,

Mesjasz, Jaszua, namaszczony Księżę, zaczyna swoją służbę. Chwilę po tym Mesjasz umiera, kiedy zostaje ukrzyżowany. To sprowadza koniec grzechu i jest przebłaganiem za nieprawość. Staje się naszym Niebiańskim Arcykapłanem, namaszczając Miejsce Najświętsze w niebiosach. Spustoszenie i zniszczenie miasta oraz Świątyni dokonało się albo podczas wojny i zniszczenia Świątyni w latach 66 do 70 n.e., albo pojawi się w jakimś punkcie przyszłej historii.

Tak czy siak, krótko po służbie Mesjasza wchodzimy w nową formę oddawania czci, w której nie ma ziemskiej Świątyni. Przedstawiliśmy każdą z tych linii czasu. Każda z nich ma na swoją obronę mocne argumenty. A czy są może jakieś powody, by wątpić w takie interpretacje?

Zastrzeżenia do linii czasu

Niestety z obiema tymi liniami wiążą się spore problemy.

Zacznijmy od pierwszej linii czasu, tej zaczynającej się w 605 roku p.n.e., a kończącej się w 164 roku p.n.e. Najbardziej oczywistą przeszkodą w tej linii jest to, że nie rozciąga się ona na 70 tygodni. To znaczy, nie trwa ona 490 lat. Aby przejść z pierwszego wydarzenia do drugiego, od słowa o odbudowaniu Jerozolimy do przyjścia księcia pomazańca, ta linia zaczyna się w 605 roku p.n.e. i odlicza 7 tygodni, by osiągnąć czasy Cyrusa. Potem musimy odliczyć 62 tygodnie, by dotrzeć do trzeciego wydarzenia, kiedy Pomazaniec zostaje zabity. Ta linia nie liczy czasu po pierwszych skończonych 7 tygodniach, zamiast tego wraca się do 605 roku p.n.e. i znowu stamtąd odlicza 62 tygodnie, by dotrzeć do czasów Oniasza. To oznacza, że kiedy liczymy 70 tygodni, pierwsze 7 tygodni zliczane jest dwa razy. Czyli w rzeczywistości całkowity przedział czasu to tak naprawdę 63 tygodnie. Wydaje się to być głównym problemem tej linii. Dlaczego ten okres miałby nazywać się „70 tygodni”, skoro w rzeczywistości jest to 63 tygodnie? Zanim całkowicie skreślimy pierwszą linię czasu, musimy zauważyć, że druga linia ma podobny problem.

W drugiej linii czasu pierwszych 69 tygodni trwa od 457 roku p.n.e. do 27 roku n.e., co pasuje dość ładnie. Jednakże ostatni tydzień, 70-ty tydzień, jest oddzielony od poprzednich tygodni co najmniej 40 latami. Jak to możliwe, że ostatni tydzień tak się rusza w czasie? Tekst z Daniela nie wydaje się sugerować, że ten tydzień będzie oddzielony od pozostałych tygodni. Albo jeszcze gorzej, jeżeli 70-ty tydzień się jeszcze nie wydarzył, to wtedy ten 70-ty tydzień oddzielony jest od pozostałych o co najmniej 2000 lat! Dlaczego pierwszych 69 tygodni miałyby się pojawić normalnie, jakbyśmy się spodziewali, zaś 70-ty tydzień miałby się pojawić po jakimś nieznanym czasie? I dlaczego całkowity czas nazywa się „70-cioma tygodniami”, jeśli tak naprawdę pokrywa on całkiem inny odcinek czasu? Jest to znaczący problem dla obu tych linii czasu. Pierwszą rzeczą, jaką mówią słowa prorocтва to: Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono. Spodziewalibyśmy się, że takie prorocтво faktycznie pokrywałoby przedział 70 tygodni.

Istnieją także inne problemy przy takich interpretacjach.

W pierwszej linii czasu są pewne detale, które nie pasują. Na przykład Daniel 9:26 mówi, miasto i Świątynia będą zniszczone. A tak się nie stało. Antioch nie zniszczył literalnie Świątyni. Gdy spojrzymy na Daniela 8, gdzie mowa o tym, co uczynił Antioch, powiedziane tam jest, że zniszczy lud, ale Świątynię spustoszy i będzie po niej deptał – a nie zniszczy. Tak się właśnie stało. Świątynia została sprofanowana, a nie zniszczona fizycznie. Daniel 8 wyraźnie i z historyczną dokładnością rozróżnia między tym, co stało się z miastem i tym, co stało się ze Świątynią. Dlaczego Daniel 9 nie miałby być tak dokładny? Te różnice w opisach sugerują, że w tych dwóch rozdziałach chodzi o inne wydarzenia.

Aby nie było, druga linia czasu także zawiera wątpliwości. Nawet sama myśl, że odliczanie 70-ciu tygodni możemy zacząć od 457 roku p.n.e., jest podejrzana. Dekret, jaki wydał Artakserkses w tym czasie, nie zawierał wyraźnej zgody na odbudowę miasta. Odliczanie 70-ciu tygodni powinno zacząć się od słowa o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy. Słowo, które wyraźnie nie zezwala na odbudowę, nie powinno kwalifikować się jako punkt startowy. Artakserkses dał później dekret, w 445 roku p.n.e., który pozwalał Żydom na odbudowanie murów Jerozolimy. Ale jeśli policzymy 69 tygodni od tego momentu, to sporo rozminiemy się ze służbą Jaszuy. Jednym z rozwiązań tego problemu jest użycie roku w postaci 360 dni, a nie, jak typowo liczymy lata. Takie

coś daje nam 69 tygodni (czyli 483 lata) w okolicach 32 roku, co jest znacznie bliżej czasu służby Jaszuy. Jednakże lata nie są z reguły liczone w ten sposób w Biblii, a także w samym tekście Daniela nie mamy niczego, co podpowiadałoby nam takie liczenie. Na tej linii czasu albo zaczynamy liczyć od momentu, który może być niewłaściwy, albo możemy przyjąć długość roku, która także może nie być właściwa. Żadna z tych opcji nie daje nam pewności co do tej linii czasu.

Jest jeszcze wiele detali tego proroctwa, jakie można by analizować, ale opierając się na tym, co omówiliśmy, sami widzicie, dlaczego tak trudno powiedzieć, że dana interpretacja jest właściwa. Najbardziej zagadkową sprawą jest to, dlaczego proroctwo mówi „70 tygodni”, jeśli długość linii czasu znaczącą się różni od tej wartości. Gdy chodzi o dopasowanie tego proroctwa do historii, to te dwie linie czasu są najbardziej obiecującymi opcjami, jakie mamy. Może po prostu brakuje nam kluczowej informacji, która wyjaśniłaby wszystkie problemy z tymi liniami. A może zrozumienie tego proroctwa jest wciąż zapieczone, jak mówi to Daniel 9:24.

Kilka alternatyw

Nie jesteśmy w stanie omówić każdej możliwej interpretacji tego proroctwa. Jest jednak kilka alternatyw, które uważamy za warte wzmianki.

Pierwsza to taka, którą już odrzuciliśmy. To taka, która mówi, że 70 tygodni nie odpowiada literalnemu przedziałowi czasu. To eliminuje konieczność umieszczenia wydarzeń w literalnych 70 tygodniach. To rozwiązuje wiele problemów z naszymi liniami czasu i jest to bardzo popularny pogląd. Jednakże, jak już wspomnieliśmy, nie wiemy, po co w proroctwie użyto charakterystycznych liczb, jeśli liczby te nie miały być brane literalnie. Traktowanie przedziału czasu czysto symbolicznie, nie wydaje się pasować do tekstu.

Kolejną alternatywą dla tych dwóch linii czasu jest to, że te wydarzenia z 70 tygodni nie miały jeszcze miejsca. Innymi słowy, słowo o przywróceniu i odbudowie Jerozolimy nie zostało jeszcze dane. Jeśli tak jest, to dokładne, matematyczne wypełnienie się 70 tygodni jest wciąż możliwe. Po prostu się to jeszcze nie stało. Największym problemem z taką interpretacją jest to, że nie ma ona nic wspólnego z Danielem. Pamiętajcie, że Daniel chciał zobaczyć lud powracający do ziemi i odbudowujący Świątynię. Lud faktycznie powrócił do ziemi i faktycznie zbudował drugą Świątynię, ale jeśli proroctwo 70 tygodni jest wciąż przyszłością, to kompletnie pomija okres drugiej Świątyni. Nie podejrzewamy, by ten okres był pominięty w tej wizji. Uwzględniając tu osobistą troskę Daniela w tej sprawie.

W ostateczności mamy problemy z każdą interpretacją tego proroctwa, jaką widzieliśmy. Nie jesteśmy w stanie powiedzieć, która interpretacja, jeśli w ogóle, jest prawdziwa. Najlepsze co możemy zrobić, to wskazać na plusy i minusy każdej z nich. Nawet jeśli nie potrafimy wskazać, która interpretacja jest właściwa, nie oznacza to, że nie jesteśmy w stanie wyciągnąć lekcji z tego proroctwa. Bóg uczy nas w tym fragmencie kilku ważnych rzeczy, nawet jeśli nie potrafimy tego przypisać do historii.

Lekcje Dla Nas

Jedną znaczącą lekcją, jaką możemy wyciągnąć z tego proroctwa, jest to, że Bóg namaszcza swych ludzi, by wykonywali Jego wolę. Pomazaniec z tego proroctwa dokonuje olbrzymich rzeczy, które zmieniają świat. Ale Bóg namaszcza też ludzi i do mniejszych spraw. Bóg może namaścić nas, byśmy wykonali Jego dzieło w sąsiedztwie, w naszym kościele i w naszej rodzinie. Gdy jesteśmy namaszczeni Bożym Duchem, pozwala nam to chodzić w sprawiedliwości, świecić światu Bożym światłem, a także być przykładem dla ludzi wokół nas, jak Mesjasz był. To wszystko jest w Bożym planie. Podobnie jak w proroctwie Daniela, Bóg widział już nasze namaszczenie i On sprawi, że to się powiedzie.

To wiedzie nas niestety do drugiej lekcji, którą jest to, że Namaszczeni przez Boga ludzie dość często są prześladowani. Pomazaniec z Daniela został zabity. I tak też się działo z wieloma Bożymi pomazańcami. Boży prorocy często znosili prześladowania, a niektórzy byli nawet zabijani.

Jasza powiedział, że nas czeka to samo, jeśli pójdziemy za Nim.

Mateusz 24:9

Wtedy wydadzą was na udękę, będą was zabijać i będziecie znienawidzeni przez wszystkie narody z powodu mego imienia.

Jan 15:19-20

Gdybyście byli ze świata, świat miłowałaby to, co jest jego. Ponieważ jednak nie jesteście ze świata, ale ja was wybrałem ze świata, dlatego świat was nienawidzi. Przypomnijcie sobie słowo, które wam powiedziałem: Sługa nie jest większy od swego pana. Jeśli mnie prześladowali, to i was będą prześladować. Jeśli moje słowa zachowywali, to i wasze będą zachowywać.

Posłuszeństwo Bogu wymaga odwagi i niezachwianej lojalności. Będziemy napotykać wiele wyzwań, a nawet niebezpieczeństw, gdy będziemy wypełniać Bożą wolę dla nas. Nasza wiara może kosztować nas życie, ale jak jest powiedziane w prorocztwie Daniela, na końcu Bóg zwycięży.

To doprowadziło nas do ostatniego punktu. A jest nim to, co pokazuje prorocztwo Daniela, jak wygląda Boże zwycięstwo. Co Bóg próbuje przez nas osiągnąć? Cóż, jak mówi prorocztwo, Bóg chce zakończenia grzechu i namaszczenia Najświętszego, gdzie mógłby się z nami spotykać. Przez całą Biblię i historię Bóg stale działa, by osiągnąć te same cele. Jaka jest więc nasza rola w tym wszystkim? Jak my wtapiamy się w ten plan? Jeśli my dostosujemy się do Bożych celów, to wtedy będziemy w stanie zakończyć grzech i spotykać się z Bogiem w Świętym miejscu. To zaczyna się od nas. Kończymy z naszymi grzechami i poświęcamy swój czas na spotkanie się z Bogiem. Wtedy „zarażamy” tym innych. Zachęcamy ludzi wokół nas, by skończyli ze swoimi grzechami i spotykali się z Bogiem. W taki sposób dołączamy do Bożego planu i prorocztw. Bóg coś takiego chce osiągnąć, gdy nas namaszcza.

Podsumowując, prorocztwo Daniela uczy nas, jak wypełniać Boży plan. Po pierwsze musimy uznać, że Bóg namaszcza nas do wypełniania swojej woli, a my żyjemy z takim celem w swoim umyśle. Potem musimy uznać, że wypełnienie tego celu będzie trudne, a nawet niebezpieczne. Musimy zatem mieć odwagę i wiarę. I na końcu musimy stale dostosowywać się do tego celu, poprzez zrozumienie, co Bóg chce: chce zakończyć grzech i spotykać się ze Swoim ludem w Świętym miejscu. Jeśli będziemy mieć w umyśle te rzeczy z prorocztwa Daniela, wtedy Bóg może namaścić nas, byśmy wykonali Jego cel dla naszego życia.

W następnym nauczaniu tej serii przyjrzymy się Danielowi 10. Mam nadzieję, że się zobaczymy.

Ufamy, że to nauczanie było dla was błogosławieństwem.

I pamiętajcie – wszystko badajcie.

Szalom.

tłumaczenie – Bogusław Kluz

Więcej nauczania na ten temat i wiele innych znajdziesz na www.testeverything.net oraz na naszej Polskiej stronie www.wszystkobadajcie.net Wszystkie tłumaczenia i materiały wideo dostępne są na stronie <https://koscioldrogi.wordpress.com>

Szalom i niech was Jahwe błogosławi w chodzeniu w pełni Słowa Bożego.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries & www.facebook.com/WszystkoBadajcie

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net & www.WszystkoBadajcie.net

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#